

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4266/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Инфостан“ Београд, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јовановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 352/2019 од 06.05.2020. године, у седници већа одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 352/2019 од 06.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 352/2019 од 06.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 134/18 од 04.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име дуга плати укупно 13.885,44 динара са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа потраживања ближе одређеног у изреци пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка плати 21.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 352/2019 од 06.05.2020. године, усвојена је жалба тужиоца, па је преиначена пресуда Основног суда у Руми П 134/18 од 04.02.2019. године, тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу плати на име дуга укупно 13.885,44 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа потраживања ближе одређеног у изреци пресуде. Обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 33.000,00 динара у року од осам дана од пријема пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правног питања од општег интереса.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да нема разлога за одлучивање о ревизији туженог.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог прописани чланом 404. став 1. ЗПП. У конкретном случају, предмет тражене правне заштите је захтев за исплату дуга на име плаћања комуналних услуга. Побијаном пресудом утврђено је да је тужени код тужиоца евидентиран као корисник ових услуга, те да није пријавио тужиоцу чињеницу да је стан престао да користи. Ревизијским наводима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања на околност последице што тужени није обавестио тужиоца о престанку својства корисника услуге, што указује да је ревизија усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, што није разлог за изјављивање посебне ревизије ради разматрања правног питања од општег интереса.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Поступак у овој правној ствари покренут је предлогом за извршење на основу веродостојне исправе којим је извршни поверилац ЈКП „Инфостан“ Београд тражио принудну наплату дуга од извршног дужника АА у висини од 13.885,44 динара. Поступак је покренут 31.01.2014. године. Решењем Другог основног суда у Београду Ипв Ивк 1093/15 од 29.05.2017. године усвојен је приговор извршног дужника и стављен ван снаге закључак о извршењу извршитеља И. Ивк 3989/14 од 21.02.2014. године у делу у коме је одређено извршење и укинута су све спроведене радње и одлучено да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога. Вредност предмета спора је 13.885,44 динара.

Закон о парничном поступку у члану 468. став 1. прописује да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају реч је о посебном поступку, у споровима мале вредности који је регулисан одредбама чланова 467-479 ЗПП. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија. Иако је другостепени суд преиначио пресуду, то значи да посебна одредба ЗПП о недозвољености ревизије у поступку о спору мале вредности искључује примену опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано када је ревизија увек дозвољена.

Имајући у виду да у поступцима о споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, како је то прописано чланом 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић